

[Karen Højte Jensen]

Jeg er dog lidt usikker på, hvad regeringens hensigt er med at fremrykke tidspunktet for statusopgørelsen til oktober fremfor januar 1983, som det var tanken i lovforslagets bemærkninger, og allerede inden årets udgang eventuelt tage nye nødvendige initiativer, da jeg ikke finder det muligt allerede i oktober konkret at gøre nogen som helst effekt af dette lovforslag op. Imidlertid har jeg forstået, at der fra regeringens side med betænkningens bemærkninger ikke er tale om, at der skal tages lovgivningsmæssige initiativer. Dette vil jeg bede undervisningsministeren bekræfte.

Nørgaard Sørensen (S):

Hr. Holger K. Nielsen var inde på SFs ændringsforslag, og jeg skal kort begrunde, hvorfor vi ikke kan stemme for det ændringsforslag. Som jeg sagde ved førstebehandling, havde vi gerne set en højere grad af arbejdsgiverfinansiering i forbindelse med lovgivning om lære- og praktikpladser, men vi har altså lagt vægt på, at der er indgået en aftale mellem regeringen og begge parter på arbejdsmarkedet. Vi tror, det er det bedste til at løse problemet.

Når lovforslaget er blevet udformet, som det er, er vi naturligvis glade for, at der i betænkningen står det, som hr. Holger K. Nielsen pegede på, nemlig at man ved udgangen af oktober 1982 må finde ud af, om lære- og praktikpladssituationen har udviklet sig som forudsat, og hvis ikke, så må vi finde frem til et sikkerhedsnet. Vi håber ikke, det bliver nødvendigt med den slags overvejelser, men hvis det skulle blive det, er det klart, at vi positivt vil gå ind og også diskutere dette med SF.

Lawaetz (FP):

Dette lovforslag er måske det mest positive forslag i martspakken, for man kan godt være enige om, at det er meget vigtigt, at de unge mennesker får en form for uddannelse. Et af problemerne er vel nok opstået, da man ikke afskaffede, men devaluerede mesterlæren, for den hvilede i sig selv.

Fremskridtspartiet kan stemme for de af undervisningsministeren stillede ændringsforslag, som mest er af teknisk og klargørende karakter. Derimod kan vi selvfølgelig ikke stemme for det af SF stillede ændringsforslag, der i sin gribende enkelhed går ud på,

at arbejdsgiverne skal betale det hele. Det er rørende at læse i SFs mindretalsudtalelse, som jeg måske lige må citere:

»I forhold til nærværende lovforslag foreslår mindretallet i ændringsforslag nr. 4, at Arbejdsgivernes Elevrefusion finansierer hele ordningen. Der vil her være tale om en solidarisk arbejdsgiverfinansiering, hvor den enkelte arbejdsgiver i forhold til regeringens forslag belastes med 600-700 kr. ekstra pr. ansat pr. år« - og så kommer det - »hvilket ikke vil få nævneværdig betydning for arbejdsgivernes økonomiske forhold.«

Det er samtidig rørende naivt, at 600-700 kr. pr. ansat intet som helst betyder. Hvis det så kun var det, men i forvejen er der sket det, at Arbejdsgivernes Elevrefusion flere gange er forhøjet og i år bliver forhøjet to gange. Samtidig har vi fået en fordobling af ATP, og vi har fået en forhøjelse af tilskud til understøttelse osv.

SF ved tilsyneladende ikke, at masser af arbejdsgivere, små håndværkere og små industridrivende, tjener meget mindre end, måske halvdelen af, hvad akademikerne eller de 58 pct. offentligt ansatte af SFs vælgere tjener. Derfor bliver man nødt til at udtrykke sig en smule kontant. Jeg ved godt, at det ikke forandrer SFs uforgribelige mening om, at man bare kan pålægge arbejdsgiverne alle udgifter, men det er jo i forbindelse med SFs langtidspolitik, der simpelt hen går ud på, at hvis man får udryddet alle disse arbejdsgivere, så går det af sig selv. Det har at gøre med vores jobskabelse og det hele, så kan vi bare producere og afsætte i offentlig regie. Vi kan ikke stemme for den slags fantasiforslag, og jeg tvivler på, at selv socialdemokratiet kan stemme for et ændringsforslag som dette.

Når socialdemokratiet gang på gang har fortalt vælgerbefolkningen, at det fører en erhvervsvenlig politik, kan det ikke samtidig med alle de andre forhøjelser, der strækker sig helt ud til, at det offentlige forhøjer portoen med 25 pct. - en privat virksomhed, der gjorde det, ville omgående få monopoltilsynet på nakken - gå ind for, at man bare pålægger arbejdsgiverne alle udgifterne. Det er så simpelt, det er så enkelt at tænke på den måde, som SF her gør, uden overhovedet at lave en konsekvensberegning over, hvad det egentlig betyder.

(Kort bemærkning).